श्रीमतः पाण्डवान् दृष्ट्वा ज्वलतः पावकानिव। मुहूर्त्तमिव च ध्यात्वा सरोषः पृथिवीपतिः।
अथ मत्स्योऽब्रवीत्कङ्कं देवरूपमवस्थितं। मरुद्गणैरुपासीनं त्रिदशानामिवेश्वरं। २२६५
स किलाचातिवापस्त्वं सभास्तारो मया वृतः। अथ राजासने कस्मादुपविष्टस्त्वलङ्कृतः।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ परिहासेप्सया वाक्यं विराटस्य निशम्य तत्। स्मयमानोऽर्जुनो राजन्निदं वचनमब्रवीत्।
॥ अर्जुन उवाच ॥ इन्द्रस्यार्द्धासनं राजन्नयमारोढुमर्हति। ब्रह्मण्यः श्रुतवांस्त्यागी यज्ञशीलो दृढव्रतः।
एष विग्रहवान् धर्म्म एष वीर्य्यवतांवरः। एष बुद्ध्याऽधिको लोके तपसाञ्च परायणः।
एषोऽस्त्रं विविधं वेत्ति त्रैलोक्ये सचराचरे। न चैवान्यः पुमान् वेत्ति न वेत्स्यति कदाचन। २२७०
नदेवा नासुराः केचिन्न मनुष्या न राक्षसाः। गन्धर्व्वयक्षप्रवरा सकिन्नरमहोरगाः।
दीर्घदर्शी महातेजाः पौरजानपदप्रियः। पाण्डवानामतिरथो यज्वा धर्म्मपरो वशी।
महर्षिकल्पो राजर्षिः सर्व्वलोकेषु विश्रुतः। बलवान् धृतिमान् दक्षः सत्यवादी जितेन्द्रियः।
धनैश्च सञ्चयैश्चैव शक्रवैश्रवणोपमः। यथामनुर्म्महातेजा लोकानां परिरक्षिता।
एवमेष महातेजाः प्रजानुग्रहकारकः। अयं कुरूणामृषभो धर्म्मराजो युधिष्ठिरः। २२७५
अस्य कीर्त्तिः स्थिता लोके सूर्य्यस्येवोद्यतः प्रभा। संसरन्ति दिशः सर्व्वा यशसोऽस्य दृढांशवः।
उदितस्येव सूर्य्यस्य तेजसो नु गभस्तयः। एनं दशसहस्राणि कुञ्जराणां तरस्विनां।
अन्वयुः पृष्ठतो राजन् यावदध्यावसत् कुरून्। त्रिंशदेवं सहस्राणि रथाः काञ्चनमालिनः।
सदश्वैरुपसंपन्नाः पृष्ठतोऽनुययुस्तदा। एनमष्टशताः सूताः सुमृष्टमणिकुण्डलाः।
अब्रुवन्मागधैः सार्द्धं पुरा शक्रमिवर्षयः। इमं नित्यमुपासन्त कुरवः किङ्करा यथा। २२८०
सर्व्वे च राजन् राजानो धनेश्वरमिवामराः। एष सर्व्वान् महीपालान् करदान्समकारयत्।
वैश्यानिव महाभागो विवशान् स्ववशानपि। अष्टाशीतिसहस्राणि स्नातकानां महात्मनां।
उपजीवन्ति राजानमेनं सुचरितव्रतं। एष वृद्धाननाथांश्च पङ्गून्धांश्च मानवान्।
पुत्त्रवत्पालयामास प्रजा धर्म्मेण वै विभुः। एष धर्म्मे दमे चैव क्रोधे चापि जितव्रतः।
महाप्रसादो ब्रह्मण्यः सत्यवादी च पार्थिवः। श्रीप्रतापेन चैतस्य तप्यते स सुयोधनः। २२८५
सगणः सह कर्णेन सौबलेनापि वा विभुः। न शक्यन्तेऽस्य गुणाः प्रसङ्ख्यातुं नरेश्वर।
एष धर्म्मपरो नित्यमानृशंस्यञ्च पाण्डवः। एवमुक्तो महाराजः पाण्डवः पार्थिवर्षभः।
कथं नार्हति राजार्हमासनं पृथिवीपते।
इति श्रीमहाभारते विराटपर्व्वणि वैवाहिकपर्व्वणि पाण्डवप्रकाशे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥
॥ विराट उवाच ॥ यद्येष राजा कौरव्यः कुन्तीपुत्त्रो युधिष्ठिरः। कतमोऽस्यार्जुनो भ्राता भीमश्च कतमो बली।
नकुलः सहदेवो वा द्रौपदी वा यशस्विनी। यदा द्यूतजिताः पार्था न प्राज्ञायन्त ते क्वचित्। २२९०
॥ अर्जुन उवाच ॥ य एष बल्लवो ब्रूते सूदस्तव नराधिप। एष भीमो महाराज भीमवेगपराक्रमः।
एष क्रोधवशान्हत्वा पर्व्वते गन्धमादने। सौगन्धिकानि दिव्यानि कृष्णार्थे समुपाहरत्।